

Szerkesztési iroda:

uri-utca, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Bérmertlen levelek csak ismert
kezektől fogadhatók el.

Kiadó hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadása körüli panaszok bérmertve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3,50.

Hirdetmények díja:

6 hasábos petitor egyezszi hírdeténél 6 kr. s minden következőknél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr
Nyílt-tér sora 15 kr.

Pest, július 22-én. *)

(a.) A véletlen, mely gyakran vakon támogatja a legrosszabb ügyet is, ami igen t. kormányunknak éppen ama pillanatban sietett segélyére, midőn azt legkevésbé érdemelte. A Nyugat-Európában keletkezett váratlan zivatar, a véres tragoedia, melyet ott a német és francia nemzet fegyveres kézzel készült eljátszani, hazai ügyeinkre is kártékonyan hatott, a képviselőház függetlenebb tagjait is megijesztés és a municipális törvényjavaslat ügyében a kormány retrograd nézeteit teljes diadalra emelte. A küzdők szavain és föllépésén megérezett a külföldi események ólommaradának nyomása, a támadók szavaiban hiányzott a bátorság és biztonság erő adó érzete, s így a javaslatnak legkártékonyabb elveire a képviselőház rányomta jóváhagyása bélyegét.

A megtervezésről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása ma már annyira előrehaladt, hogy bátran kimondhatjuk, miszerint a részletes tárgyalások történetű szabadelvű módosításához fűzött reményeink egytől-egyig semmivé lettek. A városok külön rendezése iránt fölmerült óhajok meg nem hallgattak; a virilis szavazatok a képviselőház 37 szónyi többséggel elfogadta, s kétségtelen, hogy a kormány a főispáni hatáskörre s a helyhatóságok jurisdictiójára vonatkozó pontokban is biztos győzelemre számíthat. Ne tagadjuk, nyugalmas időkben, békésebb viszonyok közt mindez nem történt volna így. A könnyű diadalt legalább is megkeserítette volna az országnak impo-sans módon ellentmondó közvéleménye.

Ma azonban a külföldi események komoly gondolatokat költenek mindenkiben, s saját részökre confiscálják a közfigyelmet. Ki tudja: nem a haza lételet fogja-e a ama háború kérdésbe hozni? Nem fog-e a vihar mihozzánk is eljönni? Lehet-e ilyenkor a kormánynak radicalis módon el-lentállani s ha kell, őt a visszalépésre is kényszeríteni? E kérdések foglalkoztatják éppen a részletes vita megkezdése óta politikai köreinket, s tagadhatlan, hogy nemcsak a független Deák-párt, hanem az ellenzék magatartására is roppant be-folyással voltak.

Csak e körülményben rejlik ama sa-játságos jelenség magyarázata, hogy a virilis szavazatok kérdésében kifejlődött két napos parlamenti csata egyik részről sem vitatott ama határozott bátorsággal, a szó erejének és súlyának ama kifejlődésével, melyre képviselőházunk történetében nem egy példát találunk. Az ellenzék meg-tette ugyan indítványát, de nem védte azt az igazság és lelkesedés ama hevével, mint a tárgy fontossága megérdemelte. „Vihar egy pohár vízben” volt a két napi ütkö-zet, mely tulajdonképen csak színlelt ütkö-zet volt.

Igy a virilis szavazatok eszméjét éppen amaz időkben ültetik be 48-ki szabadelvű s a jogegyenlőségen alapuló alkotmá-nyunkba, midőn a z o n e g y e t l e n testületet, hol régi rendi al-kotmányunk a virilis sza-vazatokat megtűrte: a fő-rendi házat azon okból akarják gyö-keres reform alá vetni, mert elavult, mert a modern jogegyenlőség elvével homlok-egyenest ellentétben áll. Az t e h á t, mit a főrendi házban ela-vultnak, károsnak, korelle-nesnek találtak, az jó a meg-yében s a városokban; miért, — mert a kormány állítja.

Választási törvényeinket javítani, a census megállapításánál a különböző he-lyeken felmerülő különböző interpreta-tiót lehetetlenné tenni és a választás fon-

tos jogát az egyenlőség elvére fektetni akarjuk — és e közben a megyében és városokban oly rendszert fogadunk el, mely károsabb a legmagasabb censussal, mert minden megyében, minden városban más census alapján állítja össze a bizott-mány tagjainak felerészét. Van-e politi-kánkban következetesség? — — —

Ezek után nem lehetünk a jelen tör-vényjavaslat sorsa és hivatása felett két-ségben. A megye kérdést nem fogja a megoldani. A jelen codificálatlan helyhatósági provis-o-rium helyébe egy codifi-kált provisoriumot létesítend, mely a kormány mindenhatósága s a plu-tocratia gyámsága alatt fog állni, de azért csak provisorium lesz az. Kedvezőbb idők, zavartalanabb viszonyok ismét fölbresz-tik a nemzetben a vágyat, megbénított ön-kormányzati jogai után s éppen a nélkülöz-ésben ismerendjük meg a jó municipális szervezet becsét és hatását. Állami léte-lünk és nemzeti megerősödésünk érdeké-ben reméljük és kívánjuk, hogy azon új provisorium, melyet a jelen törvényjavas-lat inaugurál, minél rövidebb életű le-gyen. —

Bécs, jul. 22.

△ Önök a pénzarkelet tegnapi és mai alá-szállásából észrevehették, hogy itt a háború ki-menetelét s általában a jövő eshetőségeket illető-leg, jobb reményeknek kezdik magukat ismét át-engedni. Ennek egyszerű oka a Berlinből teljesen hiteles külföldi érkezett tudósításban rejlik, mely szerint Berlinben va-l a m e n n y i h a t a l o m a francia-porosz háborúban s e m l e g e s-ségét jelentette ki. Mi különösen O r o s z-s a g o t illeti, a szentpétervári hivatalos körökben nem titok, hogy Napoleon császár ottani köve-té által hivatalosan tudatta, hogy részéről mindent elkövetend Poroszországgal ellen indított háborúja helyhez kötésére, s ez okból egy oldal felé sem szerzett szövetséget, s a míg valamelyik hatalom Poroszországgal javára be nem avatkozik, nem is fog lépéseket tenni szövetséges szerzésére.

Igen természetes, hogy a szent-pétervári kormánynak adott ezen biztosítás főczéja volt, Franciaország részére az orosz semlegességet biztosítani. Ezen cél el is van érve, mert minden tudósítás megegyezik abban, hogy Oroszország el van határozva a küszöbön álló háború folya-mában semleges és beváró állást foglalni, de emellett minden eshetőségre elkészülni. Ezen elő-készüléshez tartozik többi közt a különben is erős lengyel helyőrségnek 200,000 főre való szaporí-tása. Az ezen erősítésre szánt csapatokhoz a szent-pétervári gárdaezredek is tartoznak, melyek leg-közelebb a lengyel királyságba bevonulnak.

Az elhatározott csapaterebítés első sorbani földadata, a lengyel nemesség minden esetleges fölkelési kísérleteit erősen elnyomni. — Az „Ostsee-Zeitung” varsói levelezője szerint, nem szenved kétség, hogy azon esetben, hogy ha a poroszok netalan megveretnének, a poseni lengyelek fölkelést kísértene meg: az oroszok a neve-zett porosz tartományba a rend helyreállítása és fenntartására azonnal bevonulnának.

Pest, július 22.

A baloldal tüntetéseket készít elő — a sem-legesség mellett, s így mintha az látszanék, hogy az ellenzék erőnek-erejével bizonyos exclusiv ál-láspontot akarna elfoglalni a nagy napi esemé-nyekkel szemben. Ez a tény mindenkit csak mely sajnálkozással tölthetett. Oly nagy, általános ér-dekek s kérdésekkel szemben, minők a fenforgók, nem szabad sorainkban semmiféle párt szem-pontnak léteznie. Itt csak általános nemzeti szempontok lehetnek a döntők, s amint a jobboldalról eddig gondosan kikerültek minden kísérletet, hogy e szempontokra a párt specialis jelezsávit rátküldjék, ugy a baloldal csak haza-fias kötelességet teljesítene, ha pártindokok bele-keverése által nem zavarná a nagy nemzeti össz-hangot.

De nem is igen érthető, mire céloznak az említett tüntetések? Ki a k a r j a közöttük a háborút? — Nem értünk-e mindnyájan egyet a

semlegességnek a legvégsőbb határig való fen-tartásában, a míg ezt életérdekeink egyáltalán csak megengedik? A nemzet e közhangulata nem talál-e a legélénkebb kifejezésre sajtónkban, az országgyűlésen történt interpellációkban, s nem nyilatkoztatta-e ki a kormány, hogy e felfo-gás, e közérzülettel teljesen egyetért? ó v a-kodjanak önök a bizalmatlan-ság a gyanu és kételkedés magvait elszo-rni hajlékról-hajlékra ily borzalmasan komoly pillana-tok-ban, midőn egy szent és nagy kötelesség parancsolja a nemzetnek, hogy mint egy ember méltóságteljesen nyugtassa a fegyvert, a lábhoz, amidőn senki sem tudja, mikor kell azt megra-gadnunk a kézbe! A béke munkái között, mikor a gazdát telt csürje jobb napok, a kereskedőt és iparost, sulyos csapások után, a felpeszdlült vállalkozási kedv csillogó nyeménnyel ke-csegteti, mindenestre megdöbbenő, gondolat, hogy tán nem elkerülhető a pillanat, midőn egy nemzeti kötelesség teljesítése, a kedvező körü-lmények és fáradszalmak szorgalom minden jobb esélyét kockára tehetni. De ez eshetőséget nem szabad szem elől tévesztennünk, és sem a nemzet, sem a béke ügyének nem tesz az jó szolgálatot, ki elhiti, hogy hangzatos protestációkban bir-juk azt a boszorkány-formulát, melylyel a háboru kísérleteit tovább kergethetjük. Ne akarjuk ily kísérletekkel elaltatni az önfentartási ö s z t ö n felbuzdulásait, s midőn közegyetér-tésre van mindenekelőtt szükségünk, ne zakla-suk fel a párt szenvedélyeket! („P. N.”)

Hivatalos.

Igazságügyi magyar miniszterem előterjesz-tésére Meltzer István belső titkos tanácsosomat curiam legfőbb ítélőszéki osztályánál viselt elnöki hivatalától saját kérelmére felmentem.

Kelt Laxenburgban, 1870. jul. 15.

Ferencz József, s. k.

Horvát Boldizsár, s. k.

Miniszteri rendelet

fegyverek és fegyveralkatrészek hadiszerek és szertárgyak át- és kiszállításának eltiltása iránt. A magyar minisztertanács határozata folytán, egyetértőleg a birodalmi tanácsban képviselt or-szágok miniszteriumával, mindennemű fegyverek s fegyveralkatrészek továbbá hadiszerek és szertárgyaknak ki-vagy átszállítása az osztrák-magyar vámtérület határain át, ezennel eltiltatik.

Ezen tilalom azon időponttal lép hatályba, a midőn az a vámhivatalnak tudomására jut.

Budán, jun. 22. 1870.

Gróf Andrássy Gyula, s. k.

miniszterelnök.

Kerkapoly Károly s. k.,

pénzügyminiszter.

A „Times,” melynek magatartása habozó volt, most már öszintén, „az igaz német ügy” mel-lét nyilatkozik. Erre nézve álljon itt a következő cik-ki. „A legnagyobb nemzeti bűn, mely elkövet-tetett az első császárságtól fogva, a mostani. Egy jogtalan szándékosan előidézt háborút izentek meg, — a személyes uralom végeredménye. Tisz-tán látó politikusok sejtették ezt már akkor, mid-őn Grammont Bécsből Párisba hivatott, és ezek nem csalódtak. A mit ő nem soká hivatalba lépése után felolvasott, mert fenyegetések voltak ezek Poroszországgal ellen, azt császári ura bizonyára he-lyeselte, ha mindjárt nem is maga fogalmazta, és bizonyosan az is a császár sugallatára történt, hogy Benedetti, ki az udvari etiketteben igen forgolódott diplomata, a porosz királynál sértő küldetését példátlan udvariatsággal végezte. Ez egy párbajvívó eljárása volt, ki e kiáltással: „A becsület vagy az élet” ellenfelét nyakon csipi. Azon vágy, hogy a világnak a Chassepot-ot és a Mitrailleuse-t megmutassa, ugy látszik ellenál-latlan volt, és Olivier, a hallgatag, nyíltan a nyil-vánosság elé lépett. Ezen szomorú háború célját ismeri a világ: ez a Rajna bal partja.”

E nyilatkozat elég megrovó Napoleonra nézve, kinek újabb fellépése ellen Bajorország és Württembergben ovatiók, gyűlések történnek, me-lyeken mind hangulyozzák, hogy minden német pártot egyesítsen a becsület ügye.

A „Daily News” így nyilatkozik: Francia részről a háború csak becsúvágy és támadás, utólagos commentár éppen most azon nagyszerű kérdéshez, hogy a császárság: a béke. A császár szeretné nagybátyját utánozni és biro-dalmát egész a Rajnánig kiterjeszteni; reméljük, hogy nagybátyja balsorsát fogja megérni és roz-szul használt hatalmát vértől bemoskolt kezei-ben összeomlani fogja látni. Az 1870. jul. 15-ke a történelemben egy nagy bűn elkövetési napja gyanánt fog jeleztetni.

Harczi hírek.

A helyzet még eddig nem változott. Az össze-csapások megkezdéséről szélnek eresztett hírek valótlannak bizonyultak be. Ugy látszik, kö-rülbelül azoknak lesz igazuk, kik komolyabb üt-közetet csakis a jövő hét folyamata alatt várnak.

A harcztérrel jóformán hírek alig érkeznek. Majdnem kizárólag a porosz hivatalos táviratokra vagyunk utalva, melyek természetesen ugy hang-zanak, hogy a közönség mentől jobb színben lát-hassa a poroszok helyzetét.

Ezzel ellentétben a francia hivatalos sajtó a legmelyebben hallgat a hadsereg minden legki-sebb mozdulatáról is, csakis azt bizonyítgatja a lapok folytonosan, miszerint Franciaország nem Német, hanem csakis Poroszországgal ellen kel harcra. Mindennek dacára egész Németország talpon van Franciaország ellen, mire, lehet Pá-risban nem igen számítottak.

Franciaország ugy látszik, kiméltni akarja Dél-Németországot, és gyaníthatólag arra vár, hogy Poroszország támadólag lépjen fel. Ellenben a francia hajóhad már megindította a támadást a porosz tengerpart ellen; s lehet, hogy a tenger-parti városok már ágyuztatnak is a francziák ál-tal. Ez oda céloz, hogy a porosz haderő szétfor-gácsoltassék és Franciaországnak alkalmá le-ven egy concentrált csapást idézni a frankfurt berlini vonalon a poroszok ellen.

Hire jár, hogy Francia- és Olaszország közt a szövetség létrejött volna. Olaszország Ró-mát kapja, hanem csak a háború bevégezése után, s ezért kötelezi magát Franciaországnak, bár-mikor kívánatnak, activ segélyt nyújtani. Ebből magyarázható azon tény is, hogy a florenzi ka-binet a fegyveres semlegesség mellett nyilat-kozott.

Különbön a helyzet súlypontja már a csata-téren van. A Rajna táján, főleg pedig ama te-rületen, mely a Mosel és Rajna közt fekszik, és melynek legfontosabb pontjait Metz, Nancy és Strassbourg városok képezik, ott dél-nyugati Eu-rópának sorsa. A francziák mindinkább előre törnek a Pfalzban és Badenben, s ha a sejtelmek nem csalnak, ugy az ott felállított német csapa-tok nem képesek az ellenség előnyomulását meg-gátolni. Ezt sejteti azon porosz forrásból jött sür-göny, mely szerint a poroszok Luxemburg táját és a Rajna vidékét elhagyván, Koblenz és Mainz felé vonulnak vissza. A börtén ugyan még sokkal komolyabb dolgokat is beszélnek. Így azt mondák, hogy Landaunál egy 27,000 ember-ből álló porosz hadtest veretett meg, és hogy Mannheim 14 órai véres ütközet után a francziák hatalmába került. E hírek azonban még meg-erősítésre várnak. Aonny bizonyos, hogy mintegy 200,000 főnyi francia hadtest tegnapelőtt meg-kezdé a hadműveleteket. Frankfurtban egész határozottsággal beszélnek, hogy a porosz király által személyesen vezetett hadtest itt fogja foha-dizsálását felütni s a király lakását is készí-tik már.

A f o r b a c h i csatapaté a német lapok aze-rint nem volt más, mint néhány francia katona látogatása a porosz területen. A francziák azt hitték, hogy a vámhivatal pénztárát elfoglalhat-ják, de pénzt nem találván, melegegdedek két vámról elfogásával. Különbön a francziák már pénteken lefoglalták a saarbrücki vaspálya két mozdonyát. A többi 32 mozdonyt s általában a vidék minden pénztárát a poroszok jó előre el-vitték.

A porosz hadsereg köréből írják, hogy a mozgósítást nem kevésbé megnehéztí azon körü-lmény, miszerint a gyutitpuszák átalakítása ren-deltetett el s 100,000 javítás alá bocsátatott. A 6. és 7. hadtest 24-én indul el Münsterből Góben tá-bornok vezetésé alatt; a 8. és 9. hadtest ugyanaz nap indul Hervarth von Battenfeld vezetésé alatt a csatatérre.

A „Tr. Z.” írja: Mostanáig még mi sem hal-latszik a francziák támadásáról a német határ el-len. Ellenben beszélnek, hogy 17-kén reggel egy porosz portyázó őrjárat, mely a 9 ik számú raj-nai huszárezred egy tisztjéből s 12 katonájából állt, a határon félóránival túl fekvő Siérek fran-czia városka ellen indult, tehát először lépett ellen-séges területre, de ott erős vértés osztályra talált s azután visszavonult.

A Patrie szerint a francia hadsereg követ-kező ordre de batailleal bir: „A hadsereg mely a Poroszországgal elleni háborúra van rendelve, hét hadtestből áll melynek tartalékát a császári gárda képezi. E hadtestek mindenike három vagy négy gyalog és három lovas osztályból áll. A vezérek a következők: I. hadtest: Mac Mahon; II. had-test: Frossard; III. hadtest: Bazaine; IV. had-test: Ladmirault, V. hadtest: de Failly; VI. had-test: Canrobert; VII. hadtest: (afrikai csapatok) Donay. A császári gárda Bourbaki vezérlete alatt áll. A hadsereg főparancsnokágát maga a császár veendi át; a tábornok élén Lebouef, Lebrun és Jarras tábornokok állnak. Palikao gróf a lyoni hadtest vezére marad, Baraguay d' Hilliers Pá-risban Canrobertet helyettesíti.

*) Örömmel tudatjuk t. olvasóinkkal, hogy lapunk számára a fővárosi publicistika egyik legkitünőbb, a bel- és külviszonyokat alaposan ismerő tagjának közreműködését meggyernünk sikerült, s azért cikkeire különösen fölhi-vuk t. olvasóink figyelmét. Szerk.

